

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupeným JUDr. Václavem Stříbným, advokátem, se sídlem Ostrožná 40, Opava, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 6. 2013, č. j. 58 A 32/2013 – 21,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 16. 12. 2011, č. j. 6762-3/ 2011-140100-21 (dále též „napadené rozhodnutí“), Celní ředitelství Ostrava zamítlo odvolání a potvrdilo rozhodnutí Celního úřadu Opava ze dne 3. 10. 2011, č. j. 7288-3/2011-096100-021, jímž byl žalobce shledán vinným, že v garáži umístěné na pozemku parc. č. 2172/44 v k. ú. Opava-Předměstí skladoval neznačené lihoviny, jak bylo zjištěno při prohlídce dne 3. 12. 2010, čímž se dopustil přestupku dle § 20 odst. 1 písm. a) zák. č. 676/2004 Sb., o povinném značení lihu a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o povinném značení lihu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 110.000,- Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

[2] Krajský soud v Ostravě na základě žaloby ze dne 16. 12. 2011 napadené rozhodnutí rozsudkem ze dne 11. 6. 2013, č. j. 58 A 32/2013 – 21, zrušil, neboť dospěl k závěru, že došlo k zániku odpovědnosti žalobce za předmětný přestupek.

[3] Proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 6. 2013, č. j. 58 A 32/2013 – 21, podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost ze dne 26. 6. 2013.

[4] Podáním ze dne 21. 8. 2013 stěžovatel vzal svou kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 6. 2013, č. j. 58 A 32/2013 – 21, zpět.

[5] Podle ustanovení § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět; šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z navrhovatelů usnesením na vědomí.

[6] Protože stěžovatel vzal svou kasační stížnost ze dne 26. 6. 2013 proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 6. 2013, č. j. 58 A 32/2013 – 21, zpět, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že řízení o kasační stížnosti zastavil podle ustanovení § 120 s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s.

[7] Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení (v tomto případě řízení o kasační stížnosti) zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2013

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu